

[Aksel Larsen.]

se loven falde totalt bort med det samme. Men det behøvede dog ikke at få socialdemokratiet til at stemme for selve de ændringsforslag, hvorved loven gøres endnu dårligere, end den højtærede minister havde tænkt sig at gøre den. Man har erklæret fra regeringens side — hvis man da tør tro aviserne —, at man ikke vil gøre det til et kabinets-spørgsmål, om man bliver overtrumpet i denne sag. Så hvis der var ræson i tingene, måtte man tage den stilling at sige: vi vil ikke medvirke til disse ændringsforslags gennemførelse, subsidiært: vi stemmer imod dem, men hvis de imod vore stemmer bliver vedtaget, vil vi ved tredje behandling overveje, om vi ikke så alligevel kan stemme for det således skamferede lovforslag. Det havde der været mening i. Men virkeligheden vil forme sig således, at til trods for sin skarpe tale vil socialdemokratiets ordfører stemme for ændringsforslagene, og så bliver det hele kun teatertorden.

Jeg skal ikke bruge tiden — jeg skal sørge for at have så lang en hukommelse, at jeg kan huske det løfte, hvormed jeg startede min tale — til at erindre om det ærede medlem hr. Lars M. Olsens skiftende ordførertaler under udbyttebegrænsningslovens behandling gennem de sidste 2—3 år, men fremtidens historikere vil med morose på, hvorledes han har skiftet standpunkt, ja, ikke just fra måned til måned, men fra halvår til halvår, efter som der fremkom forslag fra de skiftende handelsministre om udbyttebegrænsningslovens forlængelse eller ændring, alt efter som ministeren var en venstremand eller socialdemokrat. Kun vil jeg konstatere, at det ærede medlem hr. Lars M. Olsen meget rigtigt har sagt, at ved første behandling var alle de andre partier udenfor regeringspartiet modstandere af lovforslaget, lige med undtagelse af det kommunistiske parti. Dette er i hvert tilfælde en rigtig fremstilling af sagen. Men det rejser unægtelig det spørgsmål, hvorfor i alverden det ærede medlem hr. Lars M. Olsen og hans parti da var så hid-sige efter absolut at få retsforbundet og ikke kommunisterne ind i udvalget, hvorved man sikrede sig på forhånd, at man havde en absolut kompakt udvalgsmajoritet imod sig. Man taler på den side så meget om, at det er realiteterne, det kommer an på, og at man skal ikke forfægte principrytteri eller dogmer, men føre realitetspolitik. Men det havde dog skæppet en lille smule, hvis man havde haft den lille støtte i udvalget i stedet for at stå overfor en fuldkommen kompakt majoritet.

Så kan det endelig være, man vil sige — og lad mig foregribe det, så kan jeg eventuelt spare mig at komme herop igen: herregud, hvad er der at gøre, vi ved, at folketingsflertallet vil have udbyttebegrænsningsloven afviklet, og så er der ikke andet for os at gøre end at bøje os herfor. Jeg er ikke sikker på, at dette synspunkt er rigtigt, eller rettere sagt, jeg er sikker på, at det ikke er det. Hvis man ønskede udbyttebegrænsningsloven opretholdt, og hvis man ønskede en reel, virkelig samfundsgavnlig udbyttebegrænsning, ville man fra regeringens side være kommet med et ganske anderledes fornuftigt og sagligt forsvarligt lovforslag end det, den højtærede handelsminister er kommet med. Så ville man have ført en voldsom kamp for dette forslag, for dets principper, indhold og udformning, og så ville man have drevet en voldsom agitation i befolkningen, hvorved man naturligvis kunne have lagt et ikke uvæsentligt tryk på de partier, som her prædiker retten til frit udbytte.

Det har man imidlertid ikke gjort, og efter hele den måde, hvorpå man har behandlet dem — og selv ministeren tiltræder udvalgets ændringsforslag, som de socialdemokratiske udvalgsmedlemmer altså er medforslagsstillere til —, er det lige ved, at man får det indtryk, at man fra regeringens side har stillet de borgerlige partier spørgsmålet: vil I have udbyttebegrænsning? — og så tilføjet: sig nej, så at vi kan høre det! Socialdemokraterne vil i hvert tilfælde stemme for de ændringsforslag, som totalt ødelægger den ganske beskedne værdi, handelsministerens oprindelige forslag havde. Men vi kan ikke tjene udvalget eller tingets flertal i at gå samme vej, vi agter at stemme imod disse ændringsforslag.

Bjørner: Jeg har lagt mærke til, at når det ærede medlem hr. Aksel Larsen begynder sit indlæg med at love ikke at forlænge debatten yderligere, kan man i reglen forberede sig på en lang tale. Det ærede medlem skuffede heller ikke i så henseende i dag. — Jeg skal ikke komme med nogen løfter. Retsforbundet stemte imod udbyttebegrænsningslovens forlængelse i maj måned. Vi har været imod denne lovs forlængelse, og vi havde helst set loven falde bort. Men vi erkender, at hvis man ikke fra de såkaldte borgerlige partiers side havde stået enig om at få loven til at falde bort for fremtiden, ja, så havde vi måske skullet trækkes med en udbyttebegrænsningslov endnu nogen tid fremover.

Det, der sker efter de foreslåede ændringer,